

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.12.2011
KOM(2011) 877 endelig

2011/0430 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors
informationer**

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1551 endelig}

{SEK(2011) 1552 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ("PSI-direktivet") blev vedtaget den 17. november 2003. Formålet med direktivet var at lette videreanvendelse af PSI over hele EU ved at harmonisere de grundlæggende betingelser for videreanvendelse og fjerne de største hindringer for videreanvendelse på det indre marked. Direktivet indeholder bestemmelser om ikke-diskriminering, gebyrer, aftaler om eneret, gennemsigtighed, licenser og praktiske redskaber, der kan lette registrering og videreanvendelse af offentlige dokumenter.

I artikel 13 i direktivet opfordrer man til, at anvendelsen af direktivet skal tages op til revision senest den 1. juli 2008. Kommissionen har foretaget denne revision, som førte til offentliggørelse af meddelelsen KOM(2009) 212¹. Man fandt, at der trods fremskridtene stadig fandtes en række hindringer, f.eks. de offentlige myndigheders stræben efter at dække flest mulige omkostninger i stedet for at tilgodese økonomien som helhed, konkurrence mellem den offentlige og den private sektor, praktiske forhindringer for videreanvendelse, såsom manglende oplysninger om, hvilke PSI der er til rådighed, samt holdningen hos de offentlige myndigheder, der ikke er klar over det økonomiske potentiale. Kommissionen konkluderede videre, at den ville foretage en ny revision i 2012, hvor der skulle foreligge mere dokumentation om direktivets virkninger og anvendelse. Dette forslag fra Kommissionen er resultatet af den anden revision.

Den offentlige sektors informationer er en vigtig råvare til digitale indholdsprodukter og tjenesteydelser med et stort, hidtil uudnyttet potentiale. Den overordnede målsætning for denne EU-foranstaltning er at bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse ved at frigive det økonomiske potentiale ved offentligt ejede data gennem forbedrede betingelser for udnyttelse af PSI. Den overordnede målsætning er helt på linje med de horisontale strategier på EU-plan, især Kommissionens Europa 2020-strategi, der blev offentliggjort den 3. marts 2010, hvis mål er at gøre Europa til "*en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der sikrer et højt beskæftigelsesniveau, en høj produktivitet og social samhørighed*".

En åbning af PSI for videreanvendelse vil desuden have en positiv indvirkning med hensyn til de offentlige myndigheders gennemsigtighed, effektivitet og ansvarlighed og bidrage til at myndiggøre borgerne.

Det endegyldige formål med PSI-direktivet er derfor, at det skal medføre en kulturændring inden for den offentlige sektor, der kan skabe gunstige vilkår for værdiforøgede aktiviteter som følge af videreanvendelse af offentlige informationsressourcer.

For lovgiverne består udfordringen i at sikre en optimal juridisk ramme for markedet med henblik på at stimulere markedet for digitalt indhold for PSI-baserede produkter og tjenesteydelser, herunder den grænseoverskridende dimension, og at forhindre forvriddinger af konkurrencen på EU-markedet for videreanvendelse af PSI. I Kommissionens forslag sigter

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0212:FIN:DA:PDF>.

man derfor mod kæden af kommerciel og ikke-kommerciel udnyttelse af PSI for at sikre specifikke betingelser i kædens forskellige led med henblik på at forbedre adgangen og lette videreanvendelsen.

Data skal frigives samt gøres søgbare og reelt tilgængelige for videreanvendelse. De økonomiske og ikke-økonomiske transaktionsomkostninger skal holdes på det lavest mulige niveau. Personer, der ønsker at videreanvende data, skal have adgang til en omkostningseffektiv og effektiv klagemekanisme for at kunne håndhæve deres rettigheder. Det oprindelige direktiv skal styrkes med henblik på at afhjælpe de tilbageværende hindringer, f.eks. manglende oplysninger om, hvilke data der rent faktisk er til rådighed, restriktive eller uklare regler vedrørende betingelserne for adgang og videreanvendelse, afskrækkelse, uigennemsigtige og inkonsekvente priser, når der opkræves gebyr for videreanvendelse af information, og den generelt uforholdsmæssigt komplekse procedure for opnåelse af tilladelse til videreanvendelse af PSI, navnlig for SMV'er. Desuden skal videreanvendere og "hybride" offentlige myndigheder med monopol (hvis officielle opgaver kombineres med kommerciel udnyttelse af data) være omfattet af ensartede regler og konkurrencebetingelser, der ikke hæmmes af forskelsbehandling eller uberettigede aftaler om eneret til udnyttelse af PSI. Endelig kan det indre marked for videreanvendelse af PSI kun blomstre, hvis de lovgivningsmæssige og praktiske hindringer for videreanvendelse over hele EU fjernes, og der er adgang til de samme typer af data på om ikke de samme så tilsvarende betingelser uanset deres nationale oprindelse.

Fordelene ved forbedret adgang og lettere videreanvendelse omfatter: innovation af produkter baseret direkte på PSI og af komplementære produkter, lavere transaktionsomkostninger og effektivitetsgevinster inden for den offentlige sektor og stadig større kombination af forskellige offentlige og private informationer med henblik på at frembringe nye varer.

1.2. Generel baggrund

Offentlige myndigheder producerer, indsamler eller er i besiddelse af en stor mængde informationer og indhold lige fra statistiske, økonomiske eller miljømæssige data til arkivmateriale og samlinger af bøger og kunstværker. Den digitale revolution har øget værdien af denne ressource betydeligt til brug i innovative produkter eller tjenesteydelser baseret på data som råmateriale.

Der hersker nu bred enighed om vigtigheden af åbne dataressourcer, herunder offentlige data. Ifølge en artikel i *The Economist* fra 2010 er data blevet "*et økonomisk råinput, der næsten er på linje med kapital og arbejdskraft*"², mens data i *Digital Britain Final Report* beskrives som "*en innovationsvaluta ... hjerteblodet i en videnøkonomi*"³. I en undersøgelse for nylig skønnes det samlede marked for den offentlige sektors informationer i 2008 at udgøre 28 mia. EUR for hele EU⁴. Ifølge den samme undersøgelse ligger den samlede økonomiske gevinst ved at åbne yderligere op for den offentlige sektors informationer ved at lette adgangen på omkring 40 mia. EUR om året for EU27. Den samlede direkte og indirekte økonomiske fortjeneste ved PSI-anvendelse i hele EU27's økonomi ville så udgøre omkring 140 mia. EUR årligt.

² <http://www.economist.com/node/15557443>.

³ <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/+/interactive.bis.gov.uk/digitalbritain/report/>, s. 214.

⁴ Review of recent studies on PSI re-use and related market developments, G. Vickery, august 2011.

Ud over at styrke den innovation og kreativitet, der fremmer økonomisk vækst, giver åbne, offentlige data også borgerne flere beføjelser ved at styrke det partcipatoriske demokrati og gøre myndighederne mere gennemsigtige, ansvarlige og effektive.

Udfordringen med direktivet består i at give markedet de optimale retlige rammer for at lette og fremme kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse af den offentlige sektors åbne informationer. Det endegyldige formål med direktivet og revisionen af dette er derfor, at det skal føre til en kulturændring inden for den offentlige sektor, der kan skabe gunstige vilkår for værdiforøgede aktiviteter som følge af videreanvendelse af offentlige informationsressourcer.

Revisionen af direktivet er således en byggesten i den digitale dagsorden for Europa og Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst⁵. Revisionen af direktivet er en nøgleaktion under den digitale dagsorden (1c).

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

1.3.1. PSI-politikken og EU-konkurrenceregler

Et af formålene med PSI-direktivet er at begrænse forvridninger af konkurrencen på EU-markedet og dermed sikre ensartede betingelser for alle personer, der måtte ønske at videreanvende PSI-data. I denne henseende indeholder PSI-direktivet en specifik formulering af de mere generelle EU-regler om konkurrence, nemlig artikel 10, stk. 2 — forbud med krydssubsidiering — og artikel 11 — forbud mod aftaler om eneret med visse undtagelser.

1.3.2. PSI-politik og miljøpolitik

PSI-direktivet, direktiv 2003/4 om offentlig adgang til miljøoplysninger (Aarhus-direktivet) og direktiv 2007/2/EF om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) udgør tilsammen et sæt EU-foranstaltninger til sikring af den bredest mulige formidling af miljøoplysninger, som offentlige myndigheder er i besiddelse af. Selv om disse direktiver ikke har de samme umiddelbare mål, supplerer de hinanden og deler en fælles målsætning om at forbedre gennemsigtigheden af og adgangen til offentlige data.

Direktivet om offentlig adgang til miljøoplysninger bidrager til øget bevidsthed om miljøspørgsmål, fri meningsudveksling, offentlighedens mere effektive deltagelse i beslutningsprocessen på miljøområdet og i sidste ende et bedre miljø. Det understøtter Kommissionens politik om videreanvendelse af PSI, idet bred adgang til information er en forudsætning for dens videreanvendelse, og miljøoplysninger er en meget vigtig informationskilde for skabelsen af nye produkter og tjenesteydelser. INSPIRE-direktivet spiller en tilsvarende rolle med hensyn til geografisk information.

Desuden er PSI-direktivet af central betydning for den overordnede sammenhæng i det kommende fælles miljøinformationssystem.

1.3.3. PSI og den integrerede politik for havområder

I september 2010 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet — Viden om havene 2020 — med henblik på at udnytte potentialet i Europas viden om

⁵ http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm.

havene. Man anvender en trestrengt fremgangsmåde, idet man ønsker at gøre brugen af havdata lettere og billigere, at fremme konkurrenceevnen for brugere af havdata og øge forståelsen af Europas have og oceaner, og dermed er meddelelsen i overensstemmelse med og styrker Kommissionens politik for videreanvendelse af PSI.

1.3.4. PSI-politik og den fælles transportpolitik

Et af de 40 initiativer i den nye hvidbog om transportområdet⁶ er skabelsen af rammebetingelser til fremme af udviklingen og brugen af intelligente systemer for interoperable og multimodale planlægnings-, informations og onlinereservationssystemer og "smart ticketing".

Dette initiativ hænger direkte sammen med Handlingsplan⁷ for udbygning af intelligente transportsystemer for vejtransport og dens grænseflader med andre transportformer, som Kommissionen vedtog i december 2008, og med direktiv 2010/40/EU⁸ af 7. juli 2010 om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportformer. Disse to instrumenter har til formål at fremskynde og koordinere udbygningen af anvendelserne af intelligente transportsystemer, herunder tidstro, EU-dækkende trafikinformationstjenester og EU-dækkende rejseinformationstjenester.

I henhold til direktiv 2010/40/EU vil Kommissionen vedtage bindende specifikationer for "tidstro tilvejebringelse af trafikinformationstjenester for hele EU" og for "tidstro tilvejebringelse af rejseinformationstjenester for hele EU" vedrørende transportmyndighedernes tilvejebringelse af trafikreguleringsdata og for at sikre private virksomheder adgang til relevante offentlige data.

Sådanne specifikationer, men også en eventuel opfølgning på forslaget til retsakt for at sikre adgang til og videreanvendelse af offentlig transportinformation, kan yde et betydeligt bidrag til Kommissionens politik for videreanvendelse af PSI, idet borgere og virksomheder opnår ret til adgang til og videreanvendelse af vejtrafikinformation eller offentlig transportinformation til nye produkter og tjenesteydelser baseret på disse datas yderst dynamiske indhold. Dette understøtter Kommissionens politik om videreanvendelse af PSI.

1.3.5. PSI-politikken og initiativet om åben adgang til videnskabelig information

Kommissionens målsætning vedrørende videnskabelig information er at maksimere fordelene ved informationsteknologier (internet, netværk af supercomputere, dataminering) for at sikre bedre adgang til og lettere videreanvendelse af videnskabelig viden. Gennem politikkerne for "åben adgang" forfølger man målet om at gøre videnskabelige artikler og forskningsdata frit tilgængelige for læsere på internettet. Kommissionen har til hensigt at tage skridt til at fremme adgangen til og bevarelsen af videnskabelig information, herunder udgivelser og data fra forskningsprojekter, der finansieres via EU-budgettet.

Kommissionens målsætninger på dette område hænger meget tæt sammen med målsætningerne for PSI-direktivet i den forstand, at de begge sigter mod at sikre adgangen til og videreanvendelsen af offentlig information for et bredere publikum i Europa.

⁶ HVIDBOG En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem. KOM(2011) 144 endelig (28.3.2011).

⁷ KOM(2008) 886 endelig/2 — Korrigendum af 20.3.2009.

⁸ EUT L207/1 af 6.8.2010.

1.3.6. PSI-politikken og politikken for digitalisering og kulturarv

Digitaliseringen af kulturelle samlinger fremmer adgangen til kulturen ved at sikre lettere adgang for alle til den europæiske kulturarv, som Europas kulturinstitutioner er i besiddelse af — bøger, kort, lydoptagelser, film, manuskripter, museumsgenstande osv. — i forbindelse med arbejde, studier og fritid. Samtidig omdanner man gennem digitaliseringen disse ressourcer til et varigt aktiv for den digitale økonomi og skaber mange innovationsmuligheder, selv om den fulde udnyttelse af digitale kulturgoder stadig er i sin vorden. Man er i færd med at udforske forretningsmodeller, og de kommercielle aktiviteter er først lige ved at komme i gang. Målsætningen om at sikre bred adgang til den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet) og om at stille digitaliserede kulturgoder til rådighed for kreative og innovative virksomheder (digitaliseringspolitik) er fuldt ud konsekvente og styrker hinanden gensidigt og er i fuld overensstemmelse med den europæiske dagsorden for kultur og Rådets arbejdsplan på kulturområdet.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1.1. Offentlig høring

Der blev gennemført en omfattende offentlig onlinehøring om direktivet i henhold til Kommissionens etablerede standarder. Høringen var åben fra den 9. september 2010 frem til den 30. november 2010. Den blev offentliggjort på Kommissionens websted "Kom til orde i Europa":

(<http://ec.europa.eu/yourvoice/ipm/forms/dispatch?form=psidirective2010>).

Der blev udsendt en pressemeddelelse efter lanceringen af den åbne høring. Lanceringen blev ligeledes offentliggjort på Twitter, på Kommissionens websted om informationsfundet og PSI

(http://ec.europa.eu/information_society/politik/psi/index_en.htm) og på ePSIplatform-portalens⁹. Desuden fik interessenterne meddelelse om høringen og blev opfordret til at indsende deres synspunkter gennem deres sammenslutninger eller via individuelle e-mails. Alle interesserede parter som f.eks. regeringer, indholdsejere i den offentlige sektor (også fra sektorer, der nu er udelukket), kommercielle og ikke-kommercielle videreanvendere, eksperter, akademikere og borgere blev opfordret til at bidrage.

Høringsprocessen gav 598 svar, som blev offentliggjort på Kommissionens PSI-websted¹⁰. Svarene omfattede alle de forskellige aktører i PSI-værdikæden: PSI-indholdsejere (8%), andre offentlige myndigheder, som ikke er i besiddelse af PSI (4%), PSI-videreanvendere (13%), akademikere og eksperter (23%), borgere (48%) og respondenter, der identificeres som "øvrige" (4%).

Et overvældende flertal blandt respondenterne gav udtryk for, at videreanvendelsen af PSI ikke havde nået sit fulde potentiale, og gik ind for yderligere foranstaltninger, der kan stimulere videreanvendelse og fremme den grænseoverskridende tilvejebringelse af PSI-baserede produkter og tjenesteydelser. Mange af respondenterne gik ind for at ændre direktivet, lige fra 40% af PSI-indholdsejerne op til over 70% af videreanvenderne. Forslagene om ændringer af lovgivningen og om supplerende soft law-bestemmelser var ikke særligt forskellige blandt de forskellige respondentkategorier, men de fleste gik ind for at

⁹ <http://www.epsiplatform.eu/>.

¹⁰ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/index_en.htm.

ændre det generelle princip om at indføre en ret til videreanvendelse og at indføre supplerende foranstaltninger (for at åbne for offentlige dataressourcer og lette videreanvendelse, f.eks. lister over tilgængelige dokumenter, forenklede eller slet ingen licensbetingelser, marginale omkostninger osv.).

Spørgsmålet om gebyrer fik også stor opmærksomhed fra alle respondenterne. Det fremgår klart af mange af de indkomne synspunkter, at der er behov for præcisering og vejledning om mange gebyrrelaterede spørgsmål, herunder gebyrstrategier i forhold til gratis adgang og de tilladte takster. Interessenterne var modstandere af, at der skal opkræves gebyr for videreanvendelse baseret på enten fuld eller delvis dækning af omkostningerne. Respondenterne krævede ofte enten et forbud mod gebyrer eller præcisering af udtrykket "rimeligt udbytte af investeringerne". De fleste gik ind for gratis videreanvendelse til ikke-kommercielle formål. Respondenter fra alle kategorier fremførte mange argumenter for og imod løsningen med marginalomkostninger, og der hersker ikke enighed på dette punkt.

Endelig opfordrede respondenter fra alle sektorer generelt til, at der indføres foranstaltninger til støtte og udbredelse med henblik på at fremme videreanvendelse af PSI, herunder også på tværs af grænserne. Disse foranstaltninger strækker sig fra vejledning om mange emner (licenser, gebyrer, datakvalitet) til støtte til udviklingen af nationale dataportaler og et enkelt europæisk adgangspunkt til data.

Sammenfattende viser høringssvarene, at sammenlignet med revisionen i 2009 har kulturen med videreanvendelse gjort fremskridt i mange medlemsstater (navnlig i Det Forenede Kongerige, Frankrig og Danmark). Men der skal gøres meget endnu for at maksimere potentialet for videreanvendelse af PSI og udnytte reglerne i PSI-direktivet fra 2003 fuldt ud. Adskillige bestemmelser i dette direktiv bør ændres eller præciseres. Desuden viser den manglende enighed eller de manglende tendenser blandt respondenterne vedrørende spørgsmålet om gebyrer for videreanvendelse af PSI, at der ikke kan indføres én enkelt løsning, og at der skal tages hensyn til såvel PSI-ejernes og PSI-videreanvendernes behov for ikke at hindre videreanvendelse af data.

Der blev taget hensyn til de indkomne svar ved vurderingen af de valgmuligheder, der har ført til den pakke af lovgivningsmæssige bestemmelser og soft law-bestemmelser, der er medtaget i dette forslag.

2.1.2. *Indsamling og ekspertbistand*

I løbet af de seneste par år har Kommissionen gennemført følgende undersøgelser for at vurdere de forskellige aspekter af markedet for videreanvendelse af PSI, herunder en økonomisk vurdering: MEPSIR (Measuring European Public Sector Information Resources)¹¹, undersøgelse af aftaler om eneret¹², økonomiske indikatorer og casestudier om PSI-prissætningsmodeller¹³, undersøgelse af prissætningsmodeller for PSI (Deloitte, endnu ikke offentliggjort), undersøgelse af markedsværdien af PSI (Vickery, endnu ikke offentliggjort), undersøgelse om videreanvendelse af kulturelt materiale¹⁴.

¹¹ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/actions_eu/policy_actions/mepsir/index_en.htm.

¹² http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/facilitating_reuse/exclusive_agreements/index_en.htm.

¹³ http://ec.europa.eu/information_society/policy/psi/docs/pdfs/economic_study_report_final.pdf.

¹⁴ <http://tinyurl.com/culturePSI>.

I disse undersøgelser målte man videreanvendelsen af PSI i medlemsstaterne, vurderede størrelsen af det samlede PSI-marked i EU (i 2006 og 2010-2011), vurderede, hvorvidt der findes aftaler om eneret, som er indgået af offentlige myndigheder, jf. artikel 11 i direktivet, fik indblik i den aktuelle udvikling vedrørende PSI i medlemsstaterne, anbefalede økonomiske indikatorer til måling af videreanvendelse af PSI, vurderede forskellige modeller for levering og opkrævning af gebyrer for PSI og fik en oversigt over videreanvendelsen af PSI på det kulturelle område. Resultaterne af disse undersøgelser har givet værdifulde økonomiske oplysninger, som kan anvendes til at finde frem til de mest hensigtsmæssige løsninger ved revisionen af PSI-direktivet.

Desuden har Kommissionen fået en vigtig juridisk analyse takket være den forskning, der udføres inden for temanetværket LAPSI¹⁵ (Legal Aspects of Public Sector Information), hvor man undersøgte de juridiske implikationer af specifikke spørgsmål vedrørende videreanvendelse af PSI som f.eks. undtagelser fra en standardbestemmelse om opkrævning af marginale omkostninger, begrebet "offentlig opgave" og ikke-diskriminering, hvorvidt offentlige foretagender skal være omfattet af PSI-direktivet, og licensbetingelser.

Endelig har man indsamlet yderligere data gennem netværks-, samarbejds-, koordinerings- og bevidstgørelsesaktiviteter sammen med medlemsstater og interessenter. ePSIplatform indeholder en bred vifte af PSI-data fra hele EU¹⁶.

2.1.3. Konsekvensanalyse

Ved konsekvensanalysen gennemgik man fem scenarier for at løse de konstaterede problemer, dvs. den utilstrækkelige klarhed og gennemsigtighed af reglerne for videreanvendelse af PSI, utilgængelige informationsressourcer, uforholdsmæssigt høje gebyrer, manglen på ensartede bestemmelser, utilstrækkelig håndhævelse af bestemmelserne om videreanvendelse og inkonsekvente fremgangsmåder i de enkelte medlemsstater. Ud over ophævelse af direktivet falder scenarierne generelt i to grupper, dvs. scenarier, der indebærer, at man bevarer de nugældende bestemmelser, og scenarier, der går lige fra simple tekniske ændringer til omfattende omarbejdning af bestemmelserne.

Scenario 1: Ingen ændring af politikken: Ingen ændring af direktivet (basisscenario)

For så vidt angår videreanvendelse af den offentlige sektors informationer vil scenariet med "ingen ændring af politikken" betyde, at direktivets nugældende bestemmelser og de nationale gennemførelsesinstrumenter fortsat vil være gældende.

Scenario 2: Afbrydelse af indgreb på EU-plan: ophævelse af PSI-direktivet

I PSI-direktivet fastlægges grundbetingelserne for videreanvendelse af PSI i EU, og det har medført en ændring i medlemsstaternes politikker og lovgivning. Uden direktivet ville medlemsstaterne frit kunne ophæve eller ændre den nationale gennemførelseslovgivning om videreanvendelse af PSI. Dette ville i praksis betyde, at alle de nuværende lovgivningsmæssige forpligtelser i direktivet og gennemførelsesinstrumenterne ville blive ophævet.

¹⁵ <http://www.lapsi-project.eu/>.

¹⁶ <http://www.epsiplatform.eu/>.

Scenario 3: Soft law-foranstaltninger

Disse instrumenter, f.eks. Kommissionens retningslinjer eller henstillinger, giver yderligere oplysninger om eller fortolkning af nogle af bestemmelserne i PSI-direktivet. Soft law-foranstaltninger omfatter f.eks. anbefalede licensbestemmelser, vejledning om tekniske formater eller vejledning om prisberegninger (herunder beregning af marginale omkostninger).

Scenario 4: Ændringer af lovgivningen

Dette scenario består i at ændre direktivets indhold, dvs. de rettigheder og forpligtelser, der er fastlagt i dets bestemmelser. Dette omfatter: i) udvidelse af direktivets anvendelsesområde til de sektorer, der nu er udelukket (kultur-, uddannelses- og forskningsinstitutioner samt offentlige radio- og tv-virksomheder, ii) indførelse af en gebyrregel baseret på marginale omkostninger, eventuelt med undtagelser, iii) ændring af det generelle princip om at gøre det muligt at få adgang til dokumenter, der kan videreanvendes, iv) det gøres obligatorisk at offentliggøre data i formater, der er maskinlæsbare, v) det gøres obligatorisk at udpege en uafhængig tilsynsmyndighed og at indføre en omkostningseffektiv og effektiv klagemekanisme, vi) indførelse af omvendt bevisbyrde med hensyn til overholdelse af gebyrkrav, vii) krav om, at anvendelsesområdet for "offentlig opgave" alene defineres gennem lovgivningen.

Scenario 5: Pakkeløsning

Dette scenario kombinerer indholdsmæssige ændringer af rammerne for videreanvendelse (scenario 4) og yderligere vejledning om de principper, som de nationale myndigheder skal følge, når de anvender dem på nationalt plan (scenario 3).

Resultatet af konsekvensanalysen

I konsekvensanalysen afvejede man PSI-baserede produkters og tjenesteydelsers mulighed for at skabe økonomiske og sociale fordele for alle forbrugere mod de økonomiske og sociale omkostninger som følge af potentielle indtægtstab ved frigivelse af offentlige data til videreanvendelse gratis eller til en meget lav pris. Man var særligt opmærksom på, at enhver politik på dette område skal sikre, at der hersker ensartede regler for hybride offentlige myndigheder, der står for kommerciel videreanvendelse af de data, de producerer eller indsamler for offentlige midler, og deres private konkurrenter, og at den offentlige sektor ikke pålægges en uforholdsmæssig stor byrde, hvorved man bringer produktion af, investering i og innovation af PSI i fare.

Ifølge vurderingen vil scenario 1 med ingen ændringer af de nuværende juridiske rammer øge sandsynligheden for forskellige tilgange på nationalt plan, hvilket vil skabe retlig usikkerhed om regler og fordreje konkurrencebetingelserne på det indre marked.

Ophævelse af direktivet (scenario 2) vil fjerne det sikkerhedsnet, der findes på EU-niveau i form af minimumsbestemmelser for videreanvendelse af PSI. At lade medlemsstaterne handle frit på et område, der tidligere har været omfattet af harmoniserede EU-regler, vil skabe retlig usikkerhed og forskelle i de nationale tilgange på bekostning af konkurrencen og det indre marked for PSI-videreanvendelse. At ophæve direktivet vil også være i direkte modstrid med dermed forbundne initiativer om datatilgængelighed og videreanvendelse, som forfølges i EU og på nationalt plan.

Indførelse af udelukkende soft law-bestemmelser (scenario 3) vil gøre det lettere at anvende bestemmelserne i PSI-direktivet om licensgivning og gebyrer, men vil alligevel øge sandsynligheden for forskellige tilgange på nationalt plan, hvilket vil skabe retlig usikkerhed og fordrejning af konkurrencevilkårene i det indre marked.

Ændring af de nugældende bestemmelser i direktivet (scenario 4) vil bidrage til indførelsen af en mere videreanvendelsesvenlig lovgivningsmæssig ramme: Direktivets anvendelsesområde vil blive udvidet til kulturgoder, det vil skabe en ret til at videreanvende PSI, som kan håndhæves på EU-plan, det vil sænke priserne på videreanvendelse af PSI og øge effektiviteten af klagemekanismen for håndhævelse af retten til videreanvendelse samt føre til mere ensartede bestemmelser for offentlige myndigheder, der konkurrerer med private videreanvendere. Men dette scenario indebærer en risiko for forskelle — og retlig usikkerhed — for så vidt angår anvendelse af de individuelle bestemmelser, navnlig vedrørende omkostningsberegning og licenser.

Ved at kombinere ændringer af lovgivningen med soft law-foranstaltninger (scenario 5) kombinerer man fordelene ved scenario 3 og 4. Følgelig vil det sikre overensstemmelse mellem medlemsstaternes videreanvendelsesvenlige lovgivningsforanstaltninger på hele det indre marked og derved øge den retlige sikkerhed, styrke incitamentet til og begrænse hindringerne for videreanvendelse af PSI. Analysen i konsekvensvurderingen viser, at **dette scenario** skaber den bedste balance mellem fremme af PSI-videreanvendelse, harmonisering og retlig sikkerhed i lyset af de nationale forhold.

3. FORSLAGETS JURIDISKE ASPEKTER

3.1. Retsgrundlag

PSI-direktivet blev vedtaget på grundlag af EUF-traktatens artikel 114 (tidligere EF-traktatens artikel 95), da det vedrører et velfungerende indre marked og den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Ændringer af direktivet skal derfor have samme retsgrundlag.

3.2. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

PSI-direktivet blev vedtaget på grundlag af EUF-traktatens artikel 114 (tidligere EF-traktatens artikel 95). Det overordnede formål med denne revision er at fjerne nuværende og nye forskelle mellem medlemsstaterne vedrørende udnyttelsen af den offentlige sektors informationer, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. De specifikke mål er at lette udformningen af produkter og tjenesteydelser baseret på PSI over hele EU, at sikre en effektiv grænseoverskridende anvendelse af PSI til værdiforøgede produkter og tjenesteydelser, at begrænse fordrejning af konkurrencevilkårene på EU-markedet og at forhindre stadig større forskelle mellem medlemsstaternes håndtering af videreanvendelse af PSI.

Forslagets indhold er i overensstemmelse med disse mål.

Den økonomiske betydning af åbne informationer, især den offentlige sektors informationer, som grundlag for nye informationstjenester og -produkter, er nu mere almindeligt anerkendt end i 2002, hvor Kommissionen fremsatte sit forslag til et direktiv. Selv om grundrammerne for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer er blevet harmoniseret på EU-plan, er der stadig ubesvarede spørgsmål, og flere er kommet til.

Dette betyder, at interessenterne ikke længere anser de gældende lovgivningsmæssige rammer for tilstrækkelige til at sikre betingelser, der maksimerer de potentielle fordele ved videreanvendelse af offentlige dataressourcer i Europa. Med udviklingen af PSI-baserede aktiviteter hæmmer nogle af de nugældende materielle regler udviklingen af aktiviteter baseret på videreanvendelse af PSI og fører til opsplitning af det indre marked.

Den nuværende gebyrordning, som er baseret på omkostningsdækning i henhold til direktivets bestemmelser, anses for utilstrækkelig til at tilskynde til aktiviteter baseret på videreanvendelse af offentlige informationer. Kun harmonisering på EU-niveau kan sikre, at de standardiserede gebyrbestemmelser og undtagelser er konsekvente i hele EU med henblik på at fremme videreanvendelsesaktiviteter.

I nogle medlemsstater kan offentlige myndigheder stadig beslutte, hvorvidt de vil tillade videreanvendelse¹⁷. Dette betyder, at *"der er tale om en åbenlys mangel på harmonisering mellem medlemsstaterne med hensyn til videreanvendelse af offentlige oplysninger, hvilket også kan gælde (offentlige) trafikoplysninger"*¹⁸. Der er behov for en indsats på EU-niveau f.eks. for at sikre, at videreanvendelse er tilladt for en værdifuld kerne af den offentlige sektors informationer i alle medlemsstater, og at individuelle kommercielt aktive offentlige myndigheder ikke hæmmer udviklingen af innovative produkter og tjenesteydelser.

Problemer med effektiv klageadgang i flere medlemsstater i forbindelse med overtrædelser af reglerne for videreanvendelse af PSI afholder også videreanvendere fra at deltage i ambitiøse videreanvendelsesprojekter over hele EU.

Det er ikke muligt at opnå yderligere harmonisering af grundprincippet, gebyrordningen, anvendelsesområdet og gennemførelsesmekanismerne med henblik på at afhjælpe opsplitningen af det indre marked og stimulere grænseoverskridende PSI-baserede produkter og tjenesteydelser alene på medlemsstatsniveau.

Hvad angår anvendelsesområdet har revisionen ikke til formål at indføre direkte eller indirekte regulering af retten til at opnå adgang til offentlige dokumenter, hvilket stadig henhører under medlemsstaternes enekompetence. De reviderede bestemmelser skal gælde videreanvendelse af dokumenter, når disse er almindeligt tilgængelige, herunder i henhold til de nationale bestemmelser for adgang.

Formålet med revisionen er heller ikke at regulere offentlige myndigheders behandling af personoplysninger eller situationen for intellektuelle ejendomsrettigheder, som ikke påvirkes, ud over hvad der allerede er tilfældet i henhold til direktivets nugældende regler.

Uden en målrettet indsats på EU-niveau vil lovgivningsmæssige aktiviteter på nationalt plan, som allerede er iværksat i en række medlemsstater, forværre de betydelige forskelle, der allerede findes i dag. I mangel af yderligere harmonisering vil sådanne eksisterende nationale

¹⁷ UK Re-use of Public Sector Information Regulations 2005, "Et offentlig myndighed kan tillade videreanvendelse" (artikel 7, stk. 1).

¹⁸ Study on guaranteed access to traffic and travel data og free provision of universal traffic information, Lyon, 11. oktober 2010.

bestemmelser forstyrre det indre markeds funktion. Omvendt er foranstaltninger på EU-niveau begrænset til afskaffelse eller forebyggelse af de identificerede hindringer.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁰,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer²¹ fastlægges der et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af.
- (2) Åbne datapolitikker, som tilskynder til bred adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer til private eller kommercielle formål med minimale eller ingen juridiske, tekniske eller økonomiske begrænsninger, kan spille en vigtig rolle med hensyn til at kickstarte udviklingen af nye tjenesteydelser baseret på nye metoder for kombination og anvendelse af sådanne informationer. Dette forudsætter imidlertid ensartede bestemmelser på EU-niveau med hensyn til, hvorvidt videreanvendelse af dokumenter er tilladt eller ej, hvilket ikke kan opnås ved at lade

¹⁹ EUT C , , s. .

²⁰ EUT C , , s. .

²¹ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90

dette spørgsmål afgøre af medlemsstaternes eller de berørte offentlige myndigheders regler og praksis.

- (3) Ved at tillade videreanvendelse af dokumenter, som er i en offentlig myndigheds besiddelse, skabes der merværdi for videreanvendere, for slutbrugerne og for samfundet i almindelighed og i mange tilfælde også for den offentlige myndighed selv, idet denne får tilbagemeldinger fra videreanvendere og slutbrugere, hvilket giver ejeren mulighed for at forbedre kvaliteten af de indsamlede oplysninger.
- (4) Siden det første regelsæt om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer blev vedtaget i 2003, er mængden af data på verdensplan, herunder offentlige data, eksploderet, og nye typer af data genereres og indsamles. Sideløbende er vi vidner til en konstant revolution i teknologier til analyse, udnyttelse og behandling af data. Denne hastige teknologiske udvikling gør det muligt at skabe nye tjenesteydelser og nye anvendelsesområder, der er baseret på brug, aggregering eller kombination af data. Reglerne fra 2003 kan ikke længere holde trit med disse hurtige forandringer, og dette betyder, at man risikerer at gå glip af de økonomiske og samfundsmæssige muligheder ved videreanvendelse af offentlige data.
- (5) Samtidig har medlemsstaterne nu indført videreanvendelsespolitikker i henhold til direktiv 2003/98/EF, og nogle af dem har vedtaget ambitiøse åbne datapolitikker for at gøre videreanvendelse af de tilgængelige offentlige data lettere for borgere og virksomheder ud over det minimumsniveau, der fastsættes i direktivet. For at forhindre, at forskellige regler i forskellige medlemsstater virker som en hindring for det grænseoverskridende udbud af produkter og tjenesteydelser, og for at give mulighed for videreanvendelse af sammenlignelige offentlige datasæt til fælleseuropæiske anvendelser baseret på disse datasæt, er der også behov for en minimumsharmonisering af, hvilke offentlige data der er tilgængelige for videreanvendelse på det indre informationsmarked i henhold til den relevante aktindigningsordning.
- (6) Direktiv 2003/98/EF indeholder ikke en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse. Samtidig bygger direktivet på nationale regler om adgang til dokumenter. Nogle medlemsstater har udtrykkeligt kædet retten til videreanvendelse sammen med retten til aktindsigt, således at alle almindeligt tilgængelige dokumenter kan videreanvendes. I andre medlemsstater er sammenhængen mellem de to regelsæt mindre tydelig, og dette giver anledning til retlig usikkerhed.
- (7) I direktiv 2003/98/EF bør der derfor fastlægges en tydelig pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle almindeligt tilgængelige dokumenter. Da dette udgør en begrænsning af den intellektuelle ejendomsret, som dokumenternes forfattere indehaver, bør denne sammenhæng mellem aktindsigt og brugsret indsnævres til det absolut nødvendige for, at målene med dens indførelse kan nås. I den forbindelse bør dokumenter, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til, på baggrund af EU-lovgivningen og medlemsstaternes og EU's internationale forpligtelser, især Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker ("Bernerkonventionen") og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder ("TRIPS-aftalen"), holdes uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF. Hvis tredjemand var den oprindelige ejer

af et dokument, som biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), museer og arkiver er i besiddelse af, og som stadig er beskyttet af intellektuel ejendomsret, bør et sådant dokument i forbindelse med dette direktiv anses som et dokument, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til.

- (8) Anvendelsen af direktiv 2003/98/EF bør ikke indskrænke de rettigheder, som ansatte i den offentlige sektor, har i henhold til national lovgivning.
- (9) Hvis et dokument stilles til rådighed for videreanvendelse, bør endvidere det pågældende organ i den offentlige sektor bevare rettighederne til at udnytte dokumentet.
- (10) Direktivets anvendelsesområde udvides til også at omfatte biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), museer og arkiver. Direktivet finder ikke anvendelse på andre kulturinstitutioner som f.eks. operaer, balletter eller teatre, herunder de arkiver, der er en del af disse institutioner.
- (11) Med henblik på at lette videreanvendelse bør offentlige myndigheder stille deres dokumenter til rådighed i maskinlæsbart format, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt sammen med deres metadata, i et format, der sikrer interoperabilitet, f.eks. ved at behandle dem i henhold til principperne for kompatibilitets- og anvendelighedskrav til geografiske oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE)²².
- (12) Når der opkræves gebyr for videreanvendelse af dokumenter, skal disse i princippet begrænses til de marginale omkostninger ved reproduktion og formidling af dokumenterne, medmindre gebyrerne undtagelsesvist kan begrundes ud fra objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier. Der bør bl.a. tages hensyn til, at det er nødvendigt ikke at hindre den normale funktion af organer i den offentlige sektor, som dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder. Bevisbyrden for, at gebyrerne er omkostningsorienterede og ligger inden for de relevante grænser, bør ligge hos den offentlige myndighed, der opkræver gebyr for videreanvendelse af dokumenterne.
- (13) I forbindelse med enhver videreanvendelse af et dokument kan organer i den offentlige sektor, hvis det er praktisk muligt, pålægge videreanvenderen betingelser såsom kildeangivelse. Enhver licens til videreanvendelse af den offentlige sektors informationer skal altid indeholde så få restriktioner for videreanvendelsen som muligt. Åbne licenser, som er tilgængelige online, og som giver bredere videreanvendelsesrettigheder uden teknologiske, økonomiske eller geografiske begrænsninger og er baseret på åbne dataformater, kan også spille en vigtig rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til brug af åbne offentlige licenser.
- (14) Den korrekte anvendelse af nogle af bestemmelserne i dette direktiv, som f.eks. klageadgang, overholdelse af gebyrprincipperne og rapporteringskrav, kræver tilsyn af

²² EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1

de uafhængige myndigheder, der er kompetente med hensyn til videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Med henblik på at sikre konsekvens mellem indsatsen på EU-niveau bør der tilskyndes til samordning mellem de uafhængige myndigheder, navnlig i form af udveksling af oplysninger om bedste praksis og politikker for videreanvendelse af data.

- (15) Målet for dette direktiv, nemlig at fremme skabelse af informationsprodukter og -tjenester i hele EU, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge private virksomheders effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi og at begrænse forbrejninger af konkurrencevilkårene på EU's marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens reelle fælleseuropæiske omfang bedre gennemføres på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder ejendomsretten (artikel 17). Intet i dette direktiv må fortolkes eller gennemføres på en måde, der ikke er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention.
- (17) Det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne (jf. betragtning 19) aflægger rapport til Kommissionen om omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og den uafhængige myndigheds arbejde. Med henblik på at sikre konsekvens mellem indsatsen på EU-niveau bør der tilskyndes til samordning mellem de uafhængige myndigheder, navnlig i form af udveksling af oplysninger om bedste praksis og politikker for videreanvendelse af data.
- (18) Kommissionen bistår medlemsstaterne med at gennemføre direktivet på en konsekvent måde ved at yde vejledning om navnlig gebyrer og beregning af omkostninger, om anbefalede licensbetingelser og om formater efter høring af de interesserede parter.
- (19) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter af [dato] forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (20) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændringer af direktiv 2003/98/EF

I direktiv 2003/98/EF foretages følgende ændringer:

1. Ændringer af artikel 1 (Genstand og anvendelsesområde):

1) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsforskrifter i medlemsstaten"

2) Stk. 2, litra e), affattes således:

"e) dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner, f.eks. forskningsfaciliteter, er i besiddelse af, herunder i relevante tilfælde organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, skoler og universiteter (undtagen universitetsbiblioteker, når der er tale om andre dokumenter end forskningsdokumenter, der er beskyttet af tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder) og"

3) Stk. 2, litra f), affattes således:

f) dokumenter, som kulturinstitutioner bortset fra biblioteker, museer og arkiver, er i besiddelse af"

4) I stk. 4 erstattes "fællesskabslovgivningen" med "EU-lovgivningen".

5) I stk. 5 tilføjes følgende punktum:

"Bestemmelserne i dette direktiv indskrænker ikke de økonomiske og ideelle rettigheder, som ansatte i organer i den offentlige sektor nyder i henhold til nationale regler."

2. I artikel 2 (Definitioner) tilføjes følgende nummer:

"6. "maskinlæsbar": at digitale dokumenter er tilstrækkeligt strukturerede til, at softwareapplikationer kan identificere individuelle sætninger og deres interne struktur på pålidelig vis."

3. Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Generelt princip

1) Medlemsstaterne sikrer, at dokumenter, der er omhandlet i artikel 1, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV, jf. dog stk. 2.

2) For dokumenter, som biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til, sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af dokumenterne er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV."

4. Ændringer af artikel 4 (Krav til behandlingen af anmodninger om videreanvendelse):
 - 1) I stk. 3 tilføjes følgende punktum:

"Biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), museer og arkiver er dog ikke forpligtet til at indsætte en sådan henvisning."
 - 2) I stk. 4 tilføjes følgende punktum:

Klageadgangen skal omfatte muligheden for revision udført af en uafhængig myndighed, der er udstyret med specifikke lovgivningsbeføjelser vedrørende videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, og hvis beslutninger er bindende for den pågældende offentlige myndighed.
5. Ændring af artikel 5 (Tilgængelige formater):
 - 1) I stk. 1 ændres "i elektronisk form" til "i et maskinlæsbart format og sammen med deres metadata".
6. Ændringer af artikel 6 (Gebyrprincipper):
 - 1) Der indsættes følgende stykker:

"1. Når der opkræves gebyr for videreanvendelse af dokumenter, skal det samlede beløb, som de offentlige myndigheder opkræver, begrænses til de marginale omkostninger ved reproduktion og formidling af dokumenterne.

‘2. Undtagelsesvis kan det tillades organer i den offentlige sektor, som dækker en betydelig del af driftsomkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver ved at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder, at opkræve et gebyr for videreanvendelse af dokumenter, der overstiger de marginale omkostninger, hvis det sker i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier og er i offentlighedens interesse, og forudsat at de er godkendt af den uafhængige myndighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, jf. dog stk. 3 og 4 i denne artikel.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan biblioteker (herunder universitetsbiblioteker), museer og arkiver opkræve gebyrer, der overstiger de marginale omkostninger for videreanvendelse af dokumenter, der er i deres besiddelse."
 - 2) Den eksisterende tekst i artikel 6 bliver til stk. 4.
 - 3) Der indsættes følgende som nyt stk. 5:

"5. Bevisbyrden for, at gebyrerne er i overensstemmelse med denne artikel, ligger hos det offentlige organ, der opkræver gebyr for videreanvendelsen."
7. I artikel 7 (Gennemsigtighed) indsættes "ud over de marginale omkostninger eller" efter "beregningen af gebyrer".
8. Ændring af artikel 8:

- 1) Stk. 1 affattes således:

"Organer i den offentlige sektor kan tillade videreanvendelse uden betingelser eller kan stille betingelser såsom kildeangivelse, eventuelt i form af en licens. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen."

9. Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Praktiske ordninger

Medlemsstaterne påser, at der findes praktiske ordninger, som gør det lettere at søge på tværs af sprogudgaver efter dokumenter, for hvilke der er givet adgang til videreanvendelse, f.eks. lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der så vidt muligt er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til decentraliserede lister over dokumenter."

10. I artikel 11 (Forbud mod aftaler om eneret) indsættes følgende punktum i slutningen af stk. 3:

"Sådanne aftaler, der omfatter kulturinstitutioner og universitetsbiblioteker, skal imidlertid ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 31. december 20XX [6 år efter direktivets ikrafttrædelsesdato]."

11. Artikel 12 (Gennemførelse) affattes således:

"Artikel 12

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv."

12. I artikel 13 (Revision) erstattes datoen 1. juli 2008 med [3 år efter gennemførelsesdatoen] og følgende stykke indsættes:

"Medlemsstaterne fremlægger en årlig rapport for Kommissionen om omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og den i artikel 4, stk. 4, omtalte uafhængige myndigheds arbejde."

Artikel 2

- 1) Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden for 18 måneder de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

- 2) Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand